

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

10. Merito superiori quæstioni hæc adjuncta erit; utrum iniquus
possessor teneatur ad restitutionem iuxta summum valorem; &
incrementum, quod res habuit tempore acceptationis, quando ignoratur,
quo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

R E S O L . X.

Merito superiori questioni hec adinnta erit: Virum iniqum possefōr tenetur ad restitutionem iuxta summum valorem, & incrementum, quod res habuerit tempore acceptionis, quando ignoratur, quo tempore et res Dominus esset rem quam venditur. Ex part. 2. tract. 17. & Misc. 3. Refol. 52.

¶ 1. *Effius lib. 2. c. 12. dub. 1. n. 109. docet passim DD. affirmare respondere. Ratio est, quia in eo statu vendi poterat, & in dubio melior est conditio innocentis, in cuius favorem inclinandum; & hanc sententiam docet etiam Vasquez opus de rebus. 5. §. 1. lib. 1. n. 77. Hac opinio est probabilis.*

2. *Sed ego existimo restitutionem in tali casu faciendo esse, non secundum quantitatem pretij maximi, neque secundum premium medium. Ratio est, nam si dominus poterat vendere rem illam pretio rigoroso, poterat etiam & vendere pretio minimo. Ergo creditori, & debitori confunditur, dum restituunt premium medium. Quod si omnino sit incertum, quo pretio res illa sit vendenda, remittendum est negotium ad viri prudentis arbitrium, qui considerabit regulas communes, ad assignandum premium, videlicet quantitatem, & qualitatem illius rei, copiam, vel penuriam emporum, &c. Ita Turrianus in 2. 2. D. Th. 10. 2. disp. 10. dub. 2. n. 7.*

3. *Ad argumentum in contrarium respondetur, inclinandum esse in favorem innocentis in foro extero, & quoniam non suppetit melior ratio constitutio de aequalitatibus inter creditorem & debitorem. Sed hoc non accidit in casu nostro. Ergo.*

R E S O L . XI.

An si res ablata tunc valebat, v. g. decem aureos, postea vero antequam restituatur, valeat viginti, & quoniam res abeat, restituui de em., aut viginti aurei? Ex part. 11. tr. 6. & Misc. 6. Ref. 5.

¶ 1. *Circa hanc difficultatem ait Pontius in cursu Theol. dis. p. 2. q. 9. com. l. 1. n. 52. Distinguuntur authores de mutatione intrinseca, & extrinseca valoris. Mutatio intrinseca est, quando ipsa res ablata in se crescit, aut decrescit, vt si res ablata fuerit agnus, & postea deuenienter ovis. Mutatio extrinseca est, quando res secundum se manet physice inuariata in eodem statu, sed mutatur ramen ab aliquas exrinseca circumstantias, aut causas valor ipsius, v. si modius tritici, qui iam valeret tribus nummis, ratione caritatis frumenti, aut ex decreto Principis valeat quartuor nummis. Quoniam autem varia sunt de hac re sententiae, fortassis tam in re ipsa conuenient. Sed quidquid sit de hoc, quantum ad rem, ex limo restituendam domino rem ipsam, aut valorem eius summum pro toto tempore quo detinetur, v. g. si abstulisti agnum, & non restituisti donec facta est ovis; aut facta esset, si non occidisse, aut perdidisse, debes domino restituere valorem ovis, nec sufficere restituere valorem agni. Similiter si abstulisti modium tritici cum valeret tribus nummis, & non restituisti, donec veniret tempus, in quo valerer quartuor nummis, tot restituvi debent. Ratio est, quia reuera erat iniuria domino quod eo tempore, quo res ipsius plus valeret, per fursum alterius factum sit, vt non potuerit vendere rem suam illo tempore, & quod non, sit tam diues, tum quam esset nisi fuit abstulisti agnum, aut triticum ipsius; sicut reuera non esset: nam non poterat tum acquirere sibi quartuor nummos, quos valeret res oblata. Cui iniuria*

non satisfit dando quantum valebar res ante, aut postea, si tantum ante aut postea non valebat. Nec crederim tollere hanc obligationem, quod dominus si haberet suam rem, non esset venditus illam pro illo tempore, quo erat carior, & consequenter; quod non sit paullus damnum ex eo, quod caruerit te sua, tum migratione illius argumenti valoris, quia sufficit, quod poterat vendere, & quod per fidem sit effectum, vt non posset.

2. *Nec refert, quod opponit Cardinalis de Lugo, si res furtiva sine culpa tuis periiisset, codem modo, rei iuria apud dominum, furem non obligandum ad restitutionem: non enim credo hoc esse verum, quia alias qui hodie futuretur equum, qui equus casu aliquo periiisset eras, non tenetur ad restitutionem, quod videtur falli, in qua quoniam periiisset eras, tu tamen hodie fecisti tuncum damnum domino, & tantum consequenter debes ipsi restituere certe, mihi absurdum videtur afflere, quod si auferres heri ex domo aliqua litem anima valentia decem nummis, que domus hodie combusta est cum omnibus in ea contentis, & que consequenter litem anima, si non auferrentur a te, similiter combusta essent, tu non teneris premium tantum pro illis restituere; nam quemadmodum teneris restituere valorem corum, si apud te combusta essent, quoniam non comburerent apud dominum; ita etiam teneris si apud dominum essent comburenda; quia ad iniuriam quam tu fecisti, & agnum etiam illa furandi, cum nihil feires de combustione, omnino per accidens est quod essent comburenda, neque. Sed quidquid si de hoc, quoniam non teneretur quis restituere nisi pro ratione damni illati, & damnum non inferretur in casu quo res ablata periret apud dominum paulo postquam ablata esset, prater damnum quod patet ex defectu rei pro modo tempore quod intercedit inter furtum, & tempus, quo periret res, si mansisset apud dominum: quoniam etiam non inferretur maius damnum domino pro tempore quo res ablata erat carior, si ipse tum rem illam vendere vellet, quoniam si non esset tum carior, nisi quod tum si veller vendere rem, non posset, tamen hoc ipsum est damnum aequivalentis augmento pretij pro tempore illo. Deinde res illa in se pro tempore quo erat carior valebat plus quam ante: ergo non poterat retineri tum a domino sine iniuria tanti valoris: ergo tantum debet ipsi restituui. Et haec omnia docet Pontius ubi supra, quae quidem licet probabilita sint, opinionem tamen Cardinalis de Lugo, quan ipse impugnat, putorum sua probabilitate non carere, & aliqua quae Pontius assert, habent etiam suam difficultatem, vt ego alibi dixi.*

*Sup. contento in hoc §.
lege latam
doctrinam
Rel. leg. per
totam lig
nanter §. Ne
rum. & §. &
versus an
not.*

*Alibi in Ref.
1. not. prima
huius Ref.*

R E S O L . XII.

Titus habitans prope domum Sempronij multa vensionia ab eo furatus est, sed cum incendio vitroque domus una nocte vastaretur, quæsumus à me fuit; an Titus teneatur ad restitutionem, cum fursum periiisset, ac se in manu Domini esset.

Idem est de quocunque alio iniquo possesso.

Et quid est dicendum, si res non eadem modo, quo apud furem periiisset, apud Dominum peritura eras, sed diuerso, & absque culpa illius, v. g. apud Dominum peritura erat incendio, apud furem periiisset dilatarapud Dominum hostium incarfone, apud furem ruinæ, &c.

Et quid est sententiam, si dubium est, an res apud Dominum perire, vel quia si apud se existaret, ante interiurum fuisse vendita, vel distracta, aut aliquo modo utilis?

Et quid est dicendum, si res furata pereat apud furem, & possessorem mala fidei ex dolo, & culpa illorum, non ta-

N 4 men